

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ'έξοχον παιδικόν περιαιδικόν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν υπηρεσίας καὶ υπό του Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ
Ἐσωτερικῆς δραχ. 7. — Ἐξωτερικῆς φρ. χρ. 8
Δι' ἐπιδημίας ἀρχόνται τὴν ἑκάστου μηνὸς
καὶ εἴνε προπληρωτέα δι' ἑν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΗΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΑΔΟΥ
Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15. — Ἐν τῷ Ἐξωτερ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ Ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χανταῖα

Περίοδος Β' — Τόμ. 9^{ος}

Ἐν Ἀθήναις, 28 Σεπτεμβρίου 1902

Ἔτος 24^{ον}. — Ἀριθ. 39

ΤΟ ΜΕΓΑ ΔΑΣΟΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ' (Συνέχεια)

Ἐφ' ὅσον ἀνῆρχοντο, τὸ φῶς τῆς ἡμέρας εἰσεχώρει διὰ τῶν φυλλωμάτων, καὶ ἀπὸ τὰ διάκενα αὐτῶν ὠλισθαίνον μερικαὶ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, τὸν ὁποῖον ὁ Κάμης καὶ οἱ σύντροφοί του εἶχον στερηθῆ ἄσ' ἧς ἐξῆλθον ἐκ τοῦ ριου Γιογασουζεν.

Ὁ Μᾶξ Οὐμπέρ θά ἦτο πολὺ κακῆς πίστεως ἄνθρωπος, ἐάν ἤρνεϊτο νὰ ὁμολογήσῃ δι, ὠρισμένως ἢ περιπέτεια αὐτῆ ἀνῆκεν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐκπληκτικῶν περιπετειῶν.

Ἀφοῦ ἐτελείωσεν ἡ ἀνάβασις, — εἰς βῆθος ἑκατὸν περίπου ποδῶν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, — φαντασθῆτε ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς των, ὅταν εἶδον νὰ ἐκτείνεται ἐμπρὸς των, ὑπὸ τὸ ἄνω ἡμισυ μέρους τῶν δένδρων ἐν δῶμα εὐρῷ, μία πλάτεια, θαψιλῶς φωτιζομένη ὑπὸ τοῦ φωτός τῆς ἡμέρας! Ὑπεράνω αὐτῆς ἐσχηματίζαν θόλους αἱ πράσιναί τῶν δένδρων κορυφαί.

Ἐκί τῆς ἐπιφανείας τῆς ἦσαν παρατεταγμένοι με κάποιαν τάξιν καλύβαι, ἀπὸ πλίνθους καὶ ἀποφύλλα, σχηματίζουσαι δρόμους, τὸ δὲ σύνολον ἀπετελεῖ χωρίον, ἰδρυμένοι ἐπὶ ἐκτάσεως τόσοσ μεγάλης, ὥστε δὲν ἠδύνατο τις νὰ διακρίνῃ ἀμέσως τὰ ὄρια τῆς.

Ἐδῶ περιεφέρετο πλῆθος ὄντων, ὁμοίων πρὸς τὸν προστατευόμενον τοῦ Λάγλα. Ἡ στάσις των, παρεμφερῆς πρὸς τὴν στάσιν τοῦ ἀνθρώπου, ἐμαρτύρει δι, εἶχαν τὴν συνήθειαν νὰ περικατοῦν διὰ τῶν ὀπισθίων ποδῶν, καὶ τὸ δικαίωμα ἐπομένως ἐπὶ τοῦ ἐπιπέτου ὀρθοῦ (erectus), διὰ τοῦ ὁποῖου ὁ ἰατρός Εὐγένιος Δυμουᾶ ἀνόμασε τοὺς πιθηκανθρώπους, τοὺς ἀνακαλυφθέντας εἰς

τὰ δάση τῆς Ἰάδας, καὶ τοὺς ὁποῖους θεωρεῖ ὡς ἕνα τῶν σπουδαιότερων διαμέσων τύπων μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ πιθήκου, συμφώνως πρὸς τὴν θεωρίαν τοῦ Δαρβίνου.*)

Οἱ ἀνθρωπολόγοι λέγουσ, δι, τὰ ἀνώτερα τῶν τετραχέριων τῆς πιθηκικῆς κλίμακος, ἐκεῖνα τὰ ὅποια ὁμοιάζουσ περισσότερο με ἄνθρωπον, διαφέρουσ ἐν τούτοις κατὰ τὸ χαρακτηριστικὸν αὐτὸ: δι, ὅταν τρέχουσ, ὅταν τρέπονται εἰς

φυγὴν, μεταχειρίζονται καὶ τὰ τέσσαρα μέλη των. Ἀλλ' ἡ παρατήρησις αὐτὴ δὲν ἠδύνατο, γίνεσται, νὰ ἐφαρμοσθῆ καὶ ἐπὶ τῶν κατοίκων τοῦ ἐναερίου χωρίου.

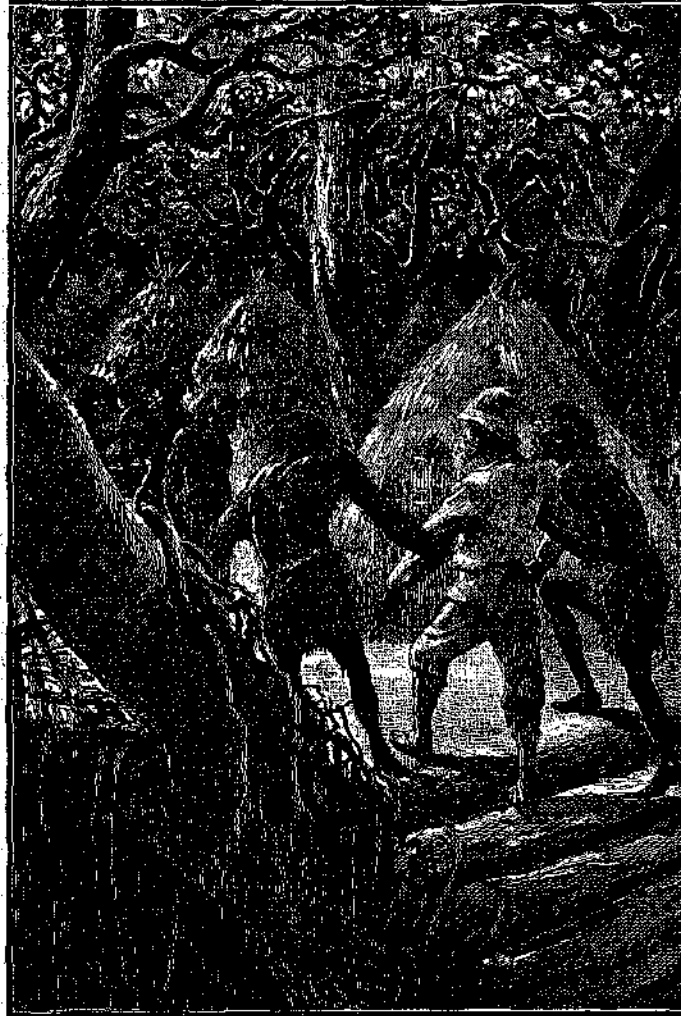
Ἀλλ' ὁ Κάμης, ὁ Μᾶξ Οὐμπέρ καὶ ὁ Τζὼν Κορτ, ἠγαγκάσθησαν νὰναβάλλουσ δι' ἀργότερα τὰς παρατηρήσεις των ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Διότι τὰ ὄντα ἐκεῖνα, — εἴτε ἦσαν εἴτε δὲν ἦσαν διὰ μῆσοι τύποι μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ ζῴου, — συνωμιλοῦντὰ εἰς γλῶσσαν ἐντελῶς

ἀκατάληπτον, τοὺς ὠθησαν πρὸς μίαν καλύβην, ἐν τῷ μέσῳ πλῆθους, τὸ ὅπολον τοὺς ἐκώτταζε χωρὶς μεγάλην ἐκπληξιν. Μία θύρα ἐκλεισθῆ ὀπισθῆ των, καὶ αἰφνης εὐρέθησαν φυλακισμένοι.

— Λαμπρά! ἐξαιρέτα! ἀνέκραξεν ὁ Μᾶξ

Οὐμπέρ. Ἀλλ' ἐκεῖνο πού μ' ἐκπλήσσει περισσότερο, εἶνε δι, τὰ ὄντα αὐτὰ δὲν φαίνονται ἐκπληκτὰ πού μας βλέπουν.

— Μένει νὰ μάθω—

* Φαντασθῆτε ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξίς των... (Σελ. 297, γ')

*) Εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Σουμάτρας, ὁ ἀλλανθὸς Εὐγένιος Δυμουᾶ, στρατιωτικὸς ἰατρός ἐν Βαταβία, ἀνεῦρεν ἐν κράνιον, ἐν μπρικὸν ὀστέων καὶ ἕνα ὀδόντα, καλῶς διατηρούμενα. Ἐπειδὴ ἡ χωρητικότης τοῦ κρανίου ἦν πολὺ ἀνώτερα ἀπὸ τὴν τοῦ μεγαλητέρου γορίλλα κατωτέρα δὲ ἀπὸ τὴν τοῦ ἀνθρώπου, τὸ δὲ αὐτὸ ἐφαίνετο πραγματικῶς ὡς τὸ διάμεσον μεταξὺ ἀνθρωποειδοῦς καὶ ἀνθρώπου. Διὰ νὰ ἐξακριβωθῆ ἡ σπουδαιότης αὐτῆ ἀνακάλυψις, νεαρός ἀμερικανὸς ἐπιστήμων, ὁ ἰατρός Βάλτερας, ἀνέλαθεν ἐπιστημονικὸν ταξιδίον ἀνὰ τὴν Ἰάβαν, βατάναις τοῦ δισκατομμυριούχου Βάνδερπιλτ.

(Σ. τ. Σ.)

Ο ΑΣΩΤΟΣ ΥΙΟΣ

(Συνέχεια. Γραμ. σελ. 299.)

BIBAION TRITON

ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΕΝΕΤΙΑΝ

Ἄργα, σιγά, διὰ τῆς κοιγῆς προσπαθεῖας δύο μεγάλων ἰσπῶν, οἱ ὅποιοι τὸ τραβοῦν ἀπὸ τὴν ὄχθην, τὸ πλοιάριον ἀναπλέει τὸν ποταμὸν. Ὁ Βαλεντίνος Κερκόζ, καθήμενος μεταξύ δύο βαρελιῶν, τὰ ὁποῖα σχεδὸν τὸν ἀποκρύπτουν, μὲ τὰ φουστάνια συμμαζευμένα εἰς τὰ γόνατά του, περνᾷ τὸν καιρὸν ἡσύχως καὶ σιωπηλῶς. Καθόλου ζωνῆρά αὐτὴ ἡ δεσποινίς! Ἀλλὰ καὶ πῶς νὰ εἶνε ζωνοτέρα, ἀφ' οὗ θέλη νὰ φαίνεται ὅσα τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον, διὰ τὰ μὴ κινήσῃ τὴν προσοχὴν τῶν συνεπιβατῶν;

Τὰ δένδρα καὶ τὰ κωδωνοστάσια περνοῦν, φεύγουν, ὁ ἥλιος δέει εἰς ὠραῖον σύννεφον πορφυρόχρυσον, νυκτῶναι. Κοιμῶνται, ὅπως εἰμπερεῖ ἕκαστος, χωρὶς νὰ ἐκδυθῇ, ὑπὸ τὴν σκηνὴν, ἢ ὁποῖα ἐστήθη ἐπὶ τοῦ καταστρώματος. Ἐπειτα ὁ ἥλιος ἀναφαίνεται, τὰ δένδρα καὶ τὰ κωδωνοστάσια περνοῦν ἄλλοτε, φεύγουν.

Ὁ Βαλεντίνος κυττάζει ἀπλήστως. (Σελ. 309, στήλ. α΄.)

Τὸ ἀπόγευμα τῆς τρίτης ἡμέρας, ὁ Βαλεντίνος διασκεδάζει μὲ μίαν κωμῶδιαν: Ἐκεῖ ποῦ ἐκάθητο ἡσύχως καὶ σχεδὸν μελαγχολικός, βλέπει τὸν Γιαννιὸν, εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τοῦ πλοιαρίου, νὰ συνομιλῇ ἰδιαιτέρως μ' ἓνα νεαρὸν χωρικόν. Ἡ ὑπέθεσις φαίνεται ἐνδιαφέρουσα, ὁ χωρικός εἶνε ζωηρός, ὁ Γιαννιὸς σατυρισμένος. Ἐπιτέλους ὁ πιστός ὑπηρετὴς ἀφίνει τὸν ἄνθρωπον, ἐπιστρέφει πλησίον τοῦ κυρίου του καὶ τῷ λέγει μυστηριῶδως:

— Κύριε, ἐκεῖ-πέρα εἶνε ἓνας χωρικός, ἓνας Ὁβερνιάτης, τοῦ θέλει νὰ σας νυμφευθῇ.

Ὁ Βαλεντίνος ἐτοιμάζεται νὰ βάλῃ τὰ γέλια.

— Σοῦτ! τοῦ λέγει ὁ Πονηρίδης εἰς τὸ αὐτὸ, οὕτε λέξι! Ἡ φωνὴ σας δὲν εἶνε πολλὴ γυναικεία, καὶ εἰμπερεῖ νὰ σας προδώσῃ. Ἀφήσατε νὰ διορθώσω ἐγὼ αὐτὴ τὴν ἀστεία ὑπέθεσι!

Καὶ δρασκελῶν βαρελία καὶ δέματα, διευθύνεται πρὸς τὸν νεαρὸν Ὁβερνιάτην, ὁ ὅποιος τῷ λέγει:

— Εἶνε ἀδρεφὴ σ' ἐκεῖν' ἡ ὡμορφὴ τσοῦπρα;

— Ὅχι, φίλε μου, ἀπαντᾷ ὁ Πονηρίδης εἶνε ἀνεψία μου, ἀπὸ τῆ Βρετάνης, καὶ τὴν πηγαίνω 'στὸ σπίτι της.

— Χμ! εἶσαι ἔ; ... Γιὰ νὰ σ' πῶ 'να λόγῳ: ἡ μούρη της μάρεσ'. Φαίνεται γερὴ τσοῦπρα καὶ φρόνιμη. Ἐ, ἂν εἶνε μὲ τὰ ὄρισμάς σας, τὴν πέρνω γιὰ γυναικά μου. Μὲ λένε Μήτηρο Στραβογένη μὲνανε!

Ἡ ἀθώτης καὶ ἡ εἰλικρίνεια ἀνεγινώσκοντο ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ νεαροῦ χωρικοῦ.

Ὁ Πονηρίδης ἐνόησεν ἀμέσως, ὅτι ἤμπορεσε νὰ βγάλῃ, τοῦλάχιστον ἓνα καλὸ κέρασμα, καὶ παρέσυρε τὸν Ὁβερνιάτην εἰς τὸ πρόχειρον καπηλεῖον τοῦ πλοιαρίου.

γελᾶδα, καὶ δώδεκα ἄρνια, καὶ τρία γουρούνια, μὲ τὸ συμπάθειο. Δέ μου χρειάζεται ἄλλο, γλέπει, παρὰ μὴ καλὴ γυναικούλα σαν τοῦ λόγου τση... Νά, ὅστερα ἀπὸ μίαν βδομάδα, ἡ γελᾶδα μου θὰ κάμῃ τὸ μουσκαράκι τση, καὶ θὰ το ξεκόμω γιὰ δέκα πιστόλες... Εἶνε γιὰ τὰ ξεδοδα τση χαρᾶς! Νὰ μὴ σῶσω!

Καὶ ὁ Ὁβερνιάτης, κατενθουσιασμένος, παρήγγελλε φιάλας, τὴν μίαν κατόπι τῆς ἄλλης, καὶ ὁ Πονηρίδης τὰς ἀδειαζε, τὴν μίαν κατόπι τῆς ἄλλης, ἀλλὰ χωρὶς νὰ λέγῃ οὔτε ναί, οὔτε ὄχι.

Τὸ βράδυ, ἅμα τὸ πλοιάριον ἔφθασεν εἰς τὴν Ὠξέρην, ὁ Βαλεντίνος καὶ οἱ δύο τοῦ ἀκούθουσι ἀπεβιβάσθησαν κρυφά, χωρὶς νὰ συλλογισθῶν καθόλου τὸν δυστυχεῖ Μήτηρον Στραβογένην, οὔτε τὴν ἀνησυχίαν του, οὔτε τὰς διαλυόμενας τοῦ ἐλπίδας, οὔτε τὴν συζυγικὴν του εὐτυχίαν, ἢ ὁποῖα ἀπέμενεν ὄνειρον.

Ἐξηκολούθησαν τὸ ταξίδιον δι' ἀγοραίας ἀμάξης, καὶ ὅταν ἔφθασαν εἰς τὸ Λυών, ὁ Βαλεντίνος ἀφῆκε τὰ γυναικῆτα κ' ἐφόρεσε πάλιν τὰ συνειθισμένα του ἐνδύματα. Τώρα πλέον ἐυρίσκειτο ἀρκετὰ μακρὰν ἀπὸ τὴν Βαστίλλην, καὶ χωρὶς νὰ φοβῆται τίποτε, ἔλαθε θέσιν εἰς μίαν τῶν μεγάλων ταχυδρομικῶν ἀμαξῶν, αἱ ὁποῖαι ἀνεχώρουν δι' Ἰταλίαν.

Καθ' ὁδόν, τὰ βουναὶ τῆς Σαβοΐας ἐμάγευσαν τὸν βαρῶνον Κερκόζ, ἀλλ' ἐσκανδαλίσαν πολλὸ τὸν Γιαννιὸν, ὁ ὅποιος σχεδὸν ἐθύμωσε.

— Μπᾶ! ἐφώναξε' νὰ ποῦ ὁ κόσμος γίνεται τώρα καὶ καμπούρης! Ὁρατὰ μὰ τὴν ἀλήθεια! Καὶ γιὰτί τάχα νάνεβαίτη κανεῖς ἔτσι ψηλά; ἀφοῦ ὅστερα πάλι πρέπει νὰ καταβῆ; Εἶνε φρόνιμο αὐτό, 'στὸ Θεὸ σας;

Ὁ ἀγαθὸς Βρετανὸς εὗρισκε τὸ «φρόνιμον» μόνον εἰς τὸ Κερκόζ, καὶ πούθεν ἄλλου. Πόσοι ἄνθρωποι, ταξιδευόντες, σκέπτονται ὅπως ὁ Γιαννιὸς!

Ἐφ' ὅσον καθήρχοντο πρὸς μεσημβρίαν, εἰς τὸν Βαλεντίνον ἔκαμνεν ἐντύπωσιν ἡ διαύγεια τῆς ἀτμοσφαιρας, ἡ ὠραιότης τοῦ οὐρανοῦ, ἡ εὐθυμία τῶν ἀνθρώπων. Ἐγένετο εὐθυμὸς καὶ αὐτός, καὶ διαρκῶς ἐτερέτιζεν ἐν ἑσμά φαιδρὸν.

Ἡ μητρόπολις τοῦ Μιλάνου τὸν ἐθάμβωσε μὲ τὴν μεγαλοπρεπῆ τῆς ἀρχιτεκτονικὴν. Ἐπειτα τὸν κατέπληξαν αἱ πεδιάδες τῆς Λομβαρδίας, εὐδαίμονες γαῖαι, ὅπου ἡ ἐργασία τῶν γεωργῶν ὁμοιάζει μὲ πανηγύριον, ὅπου τὸ κλῆμα σχηματίζει ἡ ρά α ν τ ε ς ἀπὸ δένδρου εἰς δένδρον ὡς διάκοσμον τῆς ἀγροτικῆς αὐτῆς πανηγύρεως!

Προχωρῶν ὁ Βαλεντίνος, συνήτησε τὸ τέναγος, καὶ τέλος ἐπάτησε τὸ πόδι του εἰς μίαν γόνδολαν! Εἰςῆλθεν ὑπὸ τὴν μαύρην στέγην τοῦ κομποῦ περι-

πτερου τῆς, ἐκάθησεν εἰς τὸ βαλοῦδιον ἐδῶλιον, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἶδεν, ὑπὸ τὸ ἡσύχον ἄσμα τῶν κωπῶν, νὰ προβάλλῃ ἡ Βενετία ἐκ τῶν ὑδάτων, ὡς πόλις ὄνειρευτή.

Πόλις ροδόχρους καὶ λευκή, ἐν τῷ μέσῳ δύο ἀκείρων κυανῶν, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς θαλάσσης!

Ὁ Βαλεντίνος κυττάζει ἀπλήστως, ἐρωτᾷ κάθε στιγμὴν τοὺς γονδολιέρους του. Ἐκεῖ-πέρα, ὁ μαρμάρινος ἐκεῖνος ὄγκος, τὸν ὁποῖον στολιζοῦν πέτρινες δαντέλες, εἶνε τὸ μέγα Παλάτιο Ν το υ κ ἄ λ ε τ ο Ἄνακτόρον τοῦ Δόγη.

Ἴδου τὸ κόκκινον καμπαγιόλε, τὸ κωδωνοστάσιον, εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ ὁποῖου ἐκτείνει τὰς πτέρυγας ἄγγελος χρυσοῦς. Ἴδου ὁ ναὸς τοῦ Ἁγίου Μάρκου, μὲ τὰς θλόους, μὲ τὰ μωσαϊκά, μὲ τὰ γάλαμα. Ἴδου, πλησίον τῆς ὄχθης, αἱ δύο περίφημοι στῆλαι, μὲ τὰ ἱερά ἐμβλήματα τῆς Δημοκρατίας: ἐπὶ τῆς μίας ἱσταται ὁ Ἅγιος Θεόδωρος, καταπατῶν ὑπὸ τοὺς πόδας του τὸν κροκόδειλον ἐπὶ τῆς ἄλλης βρυχάται ὁ ἐνετικός λέων, μὲ τὸν φοβερόν του ἐκείνον μορφασμὸν.

Ὅσον νεὸς καὶ ἐλαφρὸς καὶ ἂν εἶνε, ὁ Βαλεντίνος μένει σκεπτικός. Συλλογίζεται τοὺς ἐνδόξους αἰῶνας τῆς τέχνης, οἱ ὁποῖοι συνεσώρευσαν εἰς τὸ μέρος τοῦτο τόσας ὠραιότητας. Ἡ καρδιά του πάλλει ἀπὸ εὐχαρίστησιν καὶ ἀπὸ θαυμασμόν. Ὁ Γιαννιὸς συλλογίζεται τὸ μικρὸν κωδωνοστάσιον τοῦ Κερκόζ. Ὁ Πονηρίδης συλλογίζεται πῶς θὰ βάλῃ 'στὸ χέρι τὸν θησαυρόν.

Τέλος οἱ γονδολιέροι δένουν τὴν γόνδολαν εἰς δύο πασάλους, ποιμῆλως χρωματισμένους. Τρία σκαλοπάτια πρασινοσμένα εὗρισκονται ἐκεῖ, ὡς νὰ ἀνέκυψαν ἐκ τῆς θαλάσσης. Μία θύρα ἀνοίγεται. Ἴδου τὸ περίφημον Ξενοδοχεῖον τῆς Σελήνης.

Μετὰ μικρὰν ἀνάπαυσιν, ὁ Βαλεντίνος ἐμῆκε πάλιν εἰς μίαν γόνδολαν καὶ ἐμπρός! Ἀφοῦ περιήλθεν ἀρκετὰς διάρως, μικρὰς καὶ μεγάλας, ἀνεγνώρισεν ὅτι εἶχε φθάσῃ εἰς ἓνα τόπον, ὅπου τὰ πάντα ἦσαν παράδοξα, πολλὰ διαφορετικὰ ἀπὸ ἄλλου... Ἡ ἀνακάλυψις αὐτῆ τὸν ἠὐχαρίστησεν ὑπεροβικῶς.

Μετέβη εἰς τὴν Γαλλικὴν Πρεσβεῖαν, διὰ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν κ. Μονταρλὺν, ἀλλὰ δὲν ἠμπόρεσε νὰ ἰδῇ παρὰ τὸν δευτέρου Γραμματέα, ὁ ὅποιος τὸν ὑπεδέχθη πολὺ ψυχρῶς καὶ πολὺ τυπικῶς.

Τῷ εἶπε, ὅτι ἔπρεπε νὰ ζητήσῃ ἀκόρῃσιν ἐγγράφως ἀπὸ τὸν κύριον Πρέσβην, καὶ ὅτι ἡ ἀναφορά του ἔπρεπε νὰ συνταχθῇ μὲ ὄλους τοὺς τύπους, μὲ ὄλον τὸ σέβας, καὶ νὰ γραφῇ εἰς μεγάλο χαρτί, μ' εὐρὺ περιθώριον καὶ μὲ ἀραιὰς τὰς γραμμὰς.

Ἀφ' οὗ τὰ ἔκαμνεν ὅλα αὐτά, ὁ Βα-

λεντίνος ἔλαβε τὴν συμβουλὴν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν κατοικίαν του καὶ νὰ ἔχῃ ὑπομονήν.

Ὁ κύριος Μονταρλὺν φαίνεται πάρα πολὺ τυπικός πρὸς ἄνθρωπον, ὁ ὅποιος, τὸ κάτω-κάτω τῆς Γραφῆς, ὀνομάζεται Κερκόζ! ἐσυλλογίζετο φεύγων ἐκ τῆς Πρεσβεῖας ὁ νεαρὸς βαρῶνος.

Ἄλλ' ἡ πλατεῖα τοῦ Ἁγίου Μάρκου καὶ ἡ προκυμαία τῶν Σκλαβούνων, ὅπου διήρχοντο ἄνθρωποι παντὸς ἔθνους, Τούρκοι, Ἀρμένιοι, Ἕλληνες, Πέρσαι, τὸν διεσκέδασαν τόσον πολὺ, ὥστε ἐλησμόνησε τὴν ἀγανάκτησίν του καὶ τὴν

δυσθυμίαν του. Καὶ τὸ ἑσπέρας, καθὼς ἐπερνοῦσεν ἡ σερενάδα, ὁ Βαλεντίνος ἐπήδησεν εἰς μίαν γόνδολαν καὶ ἠκολούθησε τὸ πλοιάριον τῶν τραγουδιστῶν, καταστῶλιστον ἀπὸ χάρτινα φαναράκια μυριόχρωμα.

Τὴ θαυμασία νύξ!... Ἡ μεγάλη διάρως εἶνε εὐαρέστως δροσερὰ καὶ μυστηριώδης σιότεινῃ. Ἐνδοξαὶ ὀλισθαίνουσι εἰς τὸ σκότος καὶ ἀκούεται ὁ ρυθμικός θρήνος τῶν κωπῶν... Μία γυναῖκα τραγουδεῖ, συνοδευομένη ἀπὸ βιολοντσέλον...

(Ἐπεταί συνέχεια)

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΧΑΡΜΟΕΥΝΟΣ

Ο ΑΝΔΡΕΙΟΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ

Γ

Τελοςπάντων, ἦλθε καὶ ἡ σειρά τοῦ Ἀνδρείου Ἀχιλλέως, νὰ μετανοήσῃ καὶ νὰ διορθωθῇ.

Κράζουν τὸ γιατρό, γιὰ νὰ ἰδῇ τὴν πληγὴν τοῦ μικροῦ Πέτρου. Εὐτυχῶς ἡ πληγὴ δὲν εἶνε ἐπικίνδυνη, ἀλλὰ χρειάζεται περιποίηση, προσοχή, ἡσυχία καὶ ὑπομονή. Ἐπρεπε νὰ ἔχουν μεγάλην ὑπομονή—εἶται εἶπεν ὁ γιατρός,—καὶ ὁ ἄρρωστος καὶ ἐκεῖνοι ποῦ θὰ τον περιποιηθῶν.

Πολὺ μεταννημένος, ὁ Ἀνδρεῖος Ἀχιλλεὺς ἐπρότεινε νὰ γίνῃ αὐτὸς νοσοκόμος τοῦ μικροῦ πληγωμένου. Καὶ τον ἐδέχθησαν. Ἐ, τί ἐγίνε τώρα ἡ τρέλλα του, ποῦ εἶνε ἡ ζωηρότης του; Ποτὲ δὲν ἐστάθη 'στὸν κόσμο καλλίτερος νοσοκόμος, πιδ γλυκός, πιδ ὑπομονητικός, πιδ πρόθυμος.

Τὸ πόδι τοῦ μικροῦ Πέτρου ἐγίνε καλά. Τώρα ὁ ἄρρωστος βγαίνει ἔξω,

τρέχει ἐδῶ κ' ἐκεῖ, ἀλλὰ πάντοῦ τὸν συνοδεύει καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς. Δὲν τον ἀφίνει νὰ τρέχῃ πολὺ, γιὰ νὰ μὴ κουράζῃ τὸ πόδι του, ποῦ εἶνε ἀδύνατο ἀκόμη, καὶ τον ἐμποδίζει, ἅμα θέλῃ νὰ κάμῃ καμμιά τρέλλα. Τώρα ὁ Ἀχιλλεὺς εἶνε φρόνιμος, πρὶν κάμῃ τὸ κάθε τι, σκέπτεται πρῶτα. Τί καλό, τί ἡσυχὸ παιδάκι ποῦ ἐγίνε!... Αὐτὸ ὅμως δὲν τον ἐμποδίζει νὰ εἶνε ἄνδρετος, ἀληθινὰ ἄνδρετος, καὶ μεθαῦρο ποῦ θὰ γίνῃ στρατιώτης, νὰ ἰδῇ τε τί γενναῖα ποῦ θὰ πολεμήσῃ γιὰ τὴν πατρίδα!

(Τέλος) Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΘΑ

ΑΘΗΝΑΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ

Αγαπητοί μου, Δι' δια τὸ σκάνδαλον τίποτε; ... Ενας καθηγητής ἐδωροδοκῆθη, ένας ἄλλος ἐμεσίτευσ...

θὰ ἤθελα νὰ ἦτο ἄλλο τὸ θέμα τῆς ἐπιτολῆς μου, νὰ σας ὁμιλήσω περὶ ὠραίων καὶ ὑψηλῶν πραγμάτων...

Ἄλλα φαντασθῆτε ὀλίγον ἂν δὲν ἔχω δίκαιον! ... Ἐνας καθηγητής, ένας διδάσκαλος καὶ ὁδηγὸς καὶ προστάτης τῆς νεολαίας...

Καὶ θέλετε νὰ σας εἶπω περὶ αὐτοῦ τὴν γνώμην μου; Ἄλλα σὰς τὴν εἶπα: εἶνε κάτι ἀποτρόπαιον καὶ ἀκατονόμαστον...

πιστεύω, καὶ θὰ εἶμαι ἐπιφυλακτικὸς, καὶ δὲν θὰ ἔχω γνώμην, ἕως ὅτου ἡ ἀνάκρισις καὶ ἡ δικαιοσύνη δὲν εἰπὺν τὴν τελευταίαν τῶν λέξεων.

Καὶ σεῖς, ἀγαπητοί μου, νὰ μὴ το πιστεύετε. Τούλάχιστον νὰ μὴ το πιστεύετε ἀκόμη. Καὶ ἂν ποτε ἀποδειχθῇ ἀληθές, νὰ εἰσθε βέβαιοι ὅτι θὰ εἶνε μία ἐξαίρεσις...

Σὰς ἀσπάζομαι ΦΙΛΩΝ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ὁ Τόπος πρὸς τὴν Στέλλαν, κατὰ τινα ἡμέραν βραχεράν: - Βρέχει ἔγω; Καὶ ἡ Στέλλα: - Ἀμὲ τί; μέγα ἤθελες νὰ βροχή;

Ὁ λόγος περὶ τῶν ποδηλάτων free wheel: τὸ Ποτακοῦνησι Κερκύρας: - Νά, ἀφίνας τὰ πόδια ἀνίκητα, καὶ τὸ πόδι τὸν τρέχει.

Ὁ Κορυκοκαλάκης ἔγραψεν ἐπιστολήν πρὸς φίλον του, ὃ ὁποῖος τοῦ ἐξήγησε 10 δραχμὰς ἀνεϊκάς:

ΑΔΙΑΠΛΑΣΤΑ ΤΗΣ «ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ»

Ὅσοι μ' ἐρωτοῦν, ἂν χάνουν τὸ δικαίωμα νὰ ξαναδημοσιεῦθῇ ἡ εἰκὼν των, ἂν δημοσιεῦθῇ ἄπαρ εἰς τὸ συμπλέγμα τῶν βραβευμένων ἐξοπλισμένων...

Μὰ ὄχι, ὄχι, ὄχι, Ἀνθὺλλον τῆς Ἐρήμου, μυριάκις ὄχι. Αἱ ὑπόφαι σου εἶνε ἀδίκαιαι καὶ δ' ἐμὲ καὶ διὰ τὸν ἑαυτὸν σου. Εἶνε δυνατόν νὰ ἔχῃς γράφῃ προσβολητικὸν λόγον εἰς τὴν πρότην σου ἐπιστολήν;

τὰ ὁποῖα δὲν ἤξεύρω ποτε θὰ μου ἐπιστρέψῃ ὁ χρόνος νὰ δημοσιεῖται. Ἀπὸ τὰ νέα που μου ἐπέστειλες, μόνον ἡ «Πρωτομαγιά» εἶνε κατάλληλον...

Εἶδες, τί σοῦ ἀπητήγησα, Ἀρχιστρατηγε. Δέξαι, ὅπως πάντοτε σοῦ ἀπαντῶ. Τώρα πλέον θὰ ἔρχομαι τὸ Σχολεῖον, καὶ ὁ κόπος σου ἱκανοποιήθη ἔχει ἔχει καὶ ἐγὼ σάβανον διὰ τὸ ἐσπλάσμα...

Ἰδοὺ ἀνεύνομος τὴν συνδρομὴν τῆς διὰ τὸ 1903 καὶ ἡ ἀγαπητὴ μου Ζακίτις [ΕΕΕ], ἡ ὁποία ἀπόφοιτος πλέον τοῦ Γυμνασίου, θὰ μένη τώρα εἰς τὸ σπίτι, νοικοκυρὰ καὶ ἐλευθέρη νὰ μου γράφῃ συχνὰ καὶ νὰ λαμβάνῃ μέρος εἰς ἄλλους μου τοὺς διαγωνισμούς...

Τὸ Ἄσκημα Νηρηίδος μένει τὰς εἰς τὴν Ζάκυνθον ἔχει ἔγω ἕνα σωρὸν συνδρομητῶν, καὶ δέχομαι δὲν ἐγνώρισεν ἀκόμη κανένα. Καὶ μὴ γράφῃς: Μὰ πρέπει, ἀγαπητὴ μου, νὰ ἔχωμεν ἕνα σῆμα, καμμια καρτέλα μὲ τὰ ἄρκετά σου, ἡ μὲ τὴν εἰκόνα σου, ἡ ὅτι ἄλλο, τελεσκοπικῶν κάτι νὰ ἔχωμεν διὰ νὰ γνωρίζομεθα...

Ἀρχικαλαμπουριστά, [5 Ε], ἔχω ὑπ' ὄψιν μου τρεῖς ἐμεσίτετας ἐπιστολάς σου, καὶ τὴν μικρὰν σου κομψοτάτην τὸ εἶδον τοῦ ἀνεψίου. Ἄν καὶ μία γελοιογραφικὴ σειρά δὲν εἴμπορεῖ νὰ ἐμπνεύσῃ καλὴν καρδιάν, τὴν ἔχεις γράφῃ ἀρχεῖα καλὰ ἐπίσης μὴ ἔρρε καὶ ἡ μεταφράσις τοῦ «Φόλλου».

Μεγάλῃ ἐντύπωσιν ἔκαμαν οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Κεντέρου καὶ τῆς Κάκκας. Ὅλοι μοῦ γράφουν ἑθουσιωδῶς καὶ τοὶ στέλλουν τὰ συγκατηρήριά των.

κατάλαβῃ κανεὶς) Νύμφην τοῦ Σηκουάρα (Α. Κ. Π. Ἰδοὺ αὐτὸ που προτιμῶς σ' εὐχαριστῶ διὰ τὰς τῶσον καλὰς διαθέσεις) Δάτριδα τῆς Ἑλλάδος (Γ. Β. Γ. διὰ νὰ ἐγερῶν καὶ τὸ ψευδώνυμόν τῆς ἀδελφῆς σου, πρῆτοι, κατὰ τὸν Κανονισμόν, νὰ μοῦ τὸ γράφῃ ἰδιοχέρως καὶ νὰ μοῦ στείλῃ 1 φρ. διάδοσός καλὰ τὸν Ὀδύγηόν μας...

Ἄσκασιμοί. Πληροφορεῖ: ἡ Κόρη τοῦ Στρωμῶνος πληροφορεῖ τὸν Μικρὸν Βιολιστὴν, ὅτι ἔχει ἐν ἔσο: πού διδάσκειται, καὶ τὸν ἐρωτᾷ ἀπὸ ποῦ διδάσκειται αὐτός καὶ εἰς ποῖαν θέσιν εὐρίσκειται; ἡ αὐτὴ ἀσπάζεται τὴν Κοιμητήριον Κόθρον καὶ τῆς Ἰφιγένειας ἀλλογραφίαν...

Ἄσκασιμοί. Πληροφορεῖ: ἡ Κόρη τοῦ Στρωμῶνος πληροφορεῖ τὸν Μικρὸν Βιολιστὴν, ὅτι ἔχει ἐν ἔσο: πού διδάσκειται, καὶ τὸν ἐρωτᾷ ἀπὸ ποῦ διδάσκειται αὐτός καὶ εἰς ποῖαν θέσιν εὐρίσκειται; ἡ αὐτὴ ἀσπάζεται τὴν Κοιμητήριον Κόθρον καὶ τῆς Ἰφιγένειας ἀλλογραφίαν...

Ἄσκασιμοί. Πληροφορεῖ: ἡ Κόρη τοῦ Στρωμῶνος πληροφορεῖ τὸν Μικρὸν Βιολιστὴν, ὅτι ἔχει ἐν ἔσο: πού διδάσκειται, καὶ τὸν ἐρωτᾷ ἀπὸ ποῦ διδάσκειται αὐτός καὶ εἰς ποῖαν θέσιν εὐρίσκειται; ἡ αὐτὴ ἀσπάζεται τὴν Κοιμητήριον Κόθρον καὶ τῆς Ἰφιγένειας ἀλλογραφίαν...

Ἄσκασιμοί. Πληροφορεῖ: ἡ Κόρη τοῦ Στρωμῶνος πληροφορεῖ τὸν Μικρὸν Βιολιστὴν, ὅτι ἔχει ἐν ἔσο: πού διδάσκειται, καὶ τὸν ἐρωτᾷ ἀπὸ ποῦ διδάσκειται αὐτός καὶ εἰς ποῖαν θέσιν εὐρίσκειται; ἡ αὐτὴ ἀσπάζεται τὴν Κοιμητήριον Κόθρον καὶ τῆς Ἰφιγένειας ἀλλογραφίαν...

Κιέρωντα, Μινώταρον, Κελαιδίστραν, Διοσκουριόστραν καὶ Κρόταλον — ὁ Κονατιμὸς μετὰ τὴν Χρυσὴν Πρωίαν — τὸ Λουλοῦδι τῆς Καρδίας μετὰ τὴν Μελίσοαν τοῦ Τριητέου, Κυριόκειον Ἄντρον, Ἡρώα τοῦ Σουλίου, Μινώταρον καὶ Ρομαντικὴν Καρδίαν...

Ἄσκασιμοί. Πληροφορεῖ: ἡ Κόρη τοῦ Στρωμῶνος πληροφορεῖ τὸν Μικρὸν Βιολιστὴν, ὅτι ἔχει ἐν ἔσο: πού διδάσκειται, καὶ τὸν ἐρωτᾷ ἀπὸ ποῦ διδάσκειται αὐτός καὶ εἰς ποῖαν θέσιν εὐρίσκειται; ἡ αὐτὴ ἀσπάζεται τὴν Κοιμητήριον Κόθρον καὶ τῆς Ἰφιγένειας ἀλλογραφίαν...

Ἄσκασιμοί. Πληροφορεῖ: ἡ Κόρη τοῦ Στρωμῶνος πληροφορεῖ τὸν Μικρὸν Βιολιστὴν, ὅτι ἔχει ἐν ἔσο: πού διδάσκειται, καὶ τὸν ἐρωτᾷ ἀπὸ ποῦ διδάσκειται αὐτός καὶ εἰς ποῖαν θέσιν εὐρίσκειται; ἡ αὐτὴ ἀσπάζεται τὴν Κοιμητήριον Κόθρον καὶ τῆς Ἰφιγένειας ἀλλογραφίαν...

Ἄσκασιμοί. Πληροφορεῖ: ἡ Κόρη τοῦ Στρωμῶνος πληροφορεῖ τὸν Μικρὸν Βιολιστὴν, ὅτι ἔχει ἐν ἔσο: πού διδάσκειται, καὶ τὸν ἐρωτᾷ ἀπὸ ποῦ διδάσκειται αὐτός καὶ εἰς ποῖαν θέσιν εὐρίσκειται; ἡ αὐτὴ ἀσπάζεται τὴν Κοιμητήριον Κόθρον καὶ τῆς Ἰφιγένειας ἀλλογραφίαν...

Ἄσκασιμοί. Πληροφορεῖ: ἡ Κόρη τοῦ Στρωμῶνος πληροφορεῖ τὸν Μικρὸν Βιολιστὴν, ὅτι ἔχει ἐν ἔσο: πού διδάσκειται, καὶ τὸν ἐρωτᾷ ἀπὸ ποῦ διδάσκειται αὐτός καὶ εἰς ποῖαν θέσιν εὐρίσκειται; ἡ αὐτὴ ἀσπάζεται τὴν Κοιμητήριον Κόθρον καὶ τῆς Ἰφιγένειας ἀλλογραφίαν...

Εἰδοποιεῖσονται οἱ καθαυτεροῦντες τετραδία Μικρῶν Μυσικῶν, ὅτι ἂν δὲν ἀποδώσῃν τὰ ἀπειληθέντα τετραδία, δὲν θὰ ἴδωσι τοῦ λοιποῦ δημοσιευμένους προτάσεις των περὶ νέων ἀνταλλαγῶν. Κατὰ τὸ ληφθὲν γενικὸν μέτρον τὰς δημοσιεύονται αἱ προτάσεις μόνον ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι δὲν ὀφείλουσαν κανὲν τετραδίον.

Ἄσκασιμοί. Πληροφορεῖ: ἡ Κόρη τοῦ Στρωμῶνος πληροφορεῖ τὸν Μικρὸν Βιολιστὴν, ὅτι ἔχει ἐν ἔσο: πού διδάσκειται, καὶ τὸν ἐρωτᾷ ἀπὸ ποῦ διδάσκειται αὐτός καὶ εἰς ποῖαν θέσιν εὐρίσκειται; ἡ αὐτὴ ἀσπάζεται τὴν Κοιμητήριον Κόθρον καὶ τῆς Ἰφιγένειας ἀλλογραφίαν...

Ἄσκασιμοί. Πληροφορεῖ: ἡ Κόρη τοῦ Στρωμῶνος πληροφορεῖ τὸν Μικρὸν Βιολιστὴν, ὅτι ἔχει ἐν ἔσο: πού διδάσκειται, καὶ τὸν ἐρωτᾷ ἀπὸ ποῦ διδάσκειται αὐτός καὶ εἰς ποῖαν θέσιν εὐρίσκειται; ἡ αὐτὴ ἀσπάζεται τὴν Κοιμητήριον Κόθρον καὶ τῆς Ἰφιγένειας ἀλλογραφίαν...

Ἄσκασιμοί. Πληροφορεῖ: ἡ Κόρη τοῦ Στρωμῶνος πληροφορεῖ τὸν Μικρὸν Βιολιστὴν, ὅτι ἔχει ἐν ἔσο: πού διδάσκειται, καὶ τὸν ἐρωτᾷ ἀπὸ ποῦ διδάσκειται αὐτός καὶ εἰς ποῖαν θέσιν εὐρίσκειται; ἡ αὐτὴ ἀσπάζεται τὴν Κοιμητήριον Κόθρον καὶ τῆς Ἰφιγένειας ἀλλογραφίαν...

Ἄσκασιμοί. Πληροφορεῖ: ἡ Κόρη τοῦ Στρωμῶνος πληροφορεῖ τὸν Μικρὸν Βιολιστὴν, ὅτι ἔχει ἐν ἔσο: πού διδάσκειται, καὶ τὸν ἐρωτᾷ ἀπὸ ποῦ διδάσκειται αὐτός καὶ εἰς ποῖαν θέσιν εὐρίσκειται; ἡ αὐτὴ ἀσπάζεται τὴν Κοιμητήριον Κόθρον καὶ τῆς Ἰφιγένειας ἀλλογραφίαν...

λίτερα ἀπὸ τὸν παλαιόν.) **Βίωμα** (ὁ ὅποιος ἐχάρη πολύ διὰ τὸν νέον διαγωνισμὸν τοῦ Σεπταθλου καὶ ἀφροντίζει περὶ τῶν δὲ νὰ προσφέρει τὴν ἐλαχίστην ἐκδούλευσιν τοῦ εἰς τὸ προσφιλὲς τοῦ περιοδικῶν) **Ὀνειροπόλον** **Ψυχῆν** (ἡ ὁποία ὄλονεν ξεσπαθῶναι, καὶ τὴν εὐχαριστοῦ πολύ.) **Ἐλπίδα Κόσμον** (βραβεῖον καὶ φύλλα ἑστέια· σὲ συλλυποῦμαι διὰ τὴν θάνατον τοῦ προσφιλεστάτου σου ἐξαδέλφου.) **Δουλοῦθι τῆς Καρδίας** ([ΕΕΕ] διὰ τὰς ὥρας ἐπιστολάς.) **Ἀναστασίαν Π. Κτενῶ, Λαλαργιῶν** ([ΕΕ] διὰ τὰς ἐντυπώσεις σου) **Τηλέμαχον Κλεόπαν, Κέτινον Νεῦμιον, Ἐφεσιακὴν Μαργαρίταν, Καραμπαντιῶν** ([Ε] εὐγε, πολύ ὄρατα τὰ λέγεις) **Ἐφεσίων Κόρη** (ὥστε λοιπὸν θά σε γνωρίσω προσωπικῶς; τί κακά ἴδρι, εἰ ἐρωτήσεις τῶν Μ. Μυστικῶν δὲν ἀλλάζουν.) **Ταπεινὸ Γίασεμ** ([Ε] διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ παιδιοῦ καὶ τὴν ἀνιγείαν τῶν εὐμορφῶν) **Ἀριστον Ποδηλάτην** (ἔγνων ὅσα γραφικὰ, καὶ ψυχασε.) **Φλόρετῶν Ἀκίτα** τῶν **Σουλιῶν** (βλέπω με χαρὰν μου ὅτι τηρεῖς τὴν ὑπόσχεσιν σου.) **Μικρὸν Βουλίστην** (ἑστέια) **Πικραμένην Καρδοῦλαν** ([ΣΕ] βία τὴν ὥραν ἐπιστολῆν σου μὴ περιμένῃς ὅμως νὰπαντῶναι εἰς τὸ «δαίτι» σου· τὰ ἴδια αἰσθάνονται ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, — ὅσοι αἰσθάνονται, — ὅλγιοι εὐμποροῦν νὰ τα ἀκράζουσι, καὶ κανεὶς δὲν εὐμορφῶν νὰ τα ἐξηγήσῃ) **Ἀγριοτριανταφυλλιάδ, Δίγυαίαν Ἀθηνῶν** (ἑστέια) **Μέλλορτα Δάκιμον** (ὁδοὶ δὲν εἶνε ἀκόμη καρὸς) **Πλανητῆν Ἀφροδίτην** (εὐχαριστοῦ ἐάν μὴδὲν νῆν διευθύνων, μὲ εἰδοκοιεῖς, παρακαλῶ) **Ἄδραν τῆς Κερκύρας** (ὄχι, ὄχι, δὲν εἶνε αὐτὴ!) **Ροδόπην Ροδοπόλου** (ἀληθὲς ἐγχαίρω· χαίρω ποῦ ἔγινες καλὰ) **Ἀκτινοβολοῦσαν Σελήνην** (βεβαίως, καθὼς λέγεις, δὲν θὰ εἶχεν εὐγενῆ αἰσθήματα αὐτὸς ποῦ ἐεσφράσθη ἔτσι· ἀλλὰ μὴ εἶδες καὶ τὴσὴν σημασίαν!) **Διαρολλίδα** (δὲν πταίω ἐγὼ· αὐτὸ τὸ ψευδώνυμον εἶχες κάτωθεν τῶν προτάσεων, αὐτὸ ἔβαλα ὥστε τὸ λάθος ἰδικόν σου) **Κορινθιακὸν Κῆμα** (περιμένῃ τὸς ἐντυπώσεις ἐκ τοῦ ταξιδίου σου καὶ τῆς νέας σου διαμονῆς) **Νευροσπαταρον** (μὰ τί εὐχὴ Θεοῦ! ἔτι μῆνες ἰθάσταξεν αὐτὴ ἡ φέβρη ἔσται, ποῦ δὲν σε ἀρίνη νὰ μου γράψῃς, ἂ, ὄχι, ἐξήλασα, ἦσαν ἀκόμη καὶ τὸ παιγνίδιον, καὶ ἡ πρέλεια ἔ· πάλι καλὰ!) **Συριακὴν Σαρκοῦσαν** (ἐμπρός λοιπὸν!) **Μικρὸν Ἰθακήσιον** (βλέπε τοὺς λοιπὸν καλὰ εἰς τὴν νοῦ σου — αὐτὸ ποῦ λέγεις καὶ ἐν ἄλλο ἀκόμη; βεὶ δὲν στέλλουσι Διήγηματὰ, παρὰ μόνον δευτὰ προκηρύσσεται Διαγωνισμὸς.) **Ἀδελαΐδα** (ἑστέια) πῶς σου ἐπέρασες τέτοια παράξενη ἰδέα; ...) **Οἰδιποδα Τόραντον** (χαίρω ποῦ ἔγινες καλὰ) **Μανταρίνη τῆς Λέσβου** (ἑστέια τὰ φυλλάδια) **Πύθιον τοῦ Βορρῆου** (εἰς τὴν ἐρώτησιν σου ἀπαντῶ δ' Ὀδηγὸς τοῦ Συνδρομητοῦ) **Κόκκινον Ἄσμη** (ἐκπλάγη! ἐκατάγη! προφασίς ἐν ἀμαρτίας!) **Γρελλοπαῖδο τῶν Ἀθηνῶν, Θάμωρον τῶν Φυλάκων** (μὰ εἶνε δυνατόν, τὸ πιστεύεις καὶ σὺ ὁ ἴδιος αὐτὸ ποῦ μου γράφεις;) **Ἄρθρον τῆς Ἐρήμου, Σταυρὸν τῆς Θαλάσσης** (ἔχει καλῶς) **Πράσινο Χαλκίον** (χαίρω ποῦ ἔχενες καλὰ τὰ χαρτὶ τῆς Καλλιγραφίας πρῶται νὰ εἶνε ἀχαράκτων) **Κατσαρομάλλων** (ἔτσι; χωρὶς γράμμα; ...) **Κυκλαμῶν** (ὁ καίμνος ὁ μπαρμπαῖ! πῶσον μαγαποῦν! ...) καὶ ἴδου δὲ ἐνεπνεύσει τὴν ἰδίαν ἀπάντην εἰς τὰ καλὰ παιδιὰ σου) **Ἀπείτητον Ἑλληνα** (νόστιμον θὰ ἦτο ἂν, ὁ κ. Παπαδόπουλος σὲ ἐπεδέχεται διαφορετικῶς ἂν' οὐ εἶσαι τῶσον καλὸς φίλος, βέβαια σὲ ὑπεδέχθη ἀφιλικώτατα) **Ἐρημιτιδα, Δημητρίον τῶν Φαληρέων** (δὲν πειράζει τῶσον μικρὸν πρᾶγματὸς προτάσεις σου εἰς τὸ προσέχῃ) **Κλέϊον Ἑλαίας** (πῶς διεσκέδασες λοιπὸν εἰς τὴν πανήγυριν; λαμπρὰ, δὲν ἀμφιβάλλω) **Πορτικὸν τῆς Κερκύρας** (ἔχω πολλοὺς) **Ἐουρὸν Νέφος** ([ΕΕ] βία τὴν εὐμεστάτην ἐπιστολῆν) **Μαλέξον**.

Εἰς ἑσας ἐπιστολάς, ἔλαβα μετὰ τὴν 19 Σεπτεμβρίου ἀπαντήσω εἰς τὸ προσέχῃ.

TOMOI
"THE ΔΙΑΠΛΑΣΗΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ"
ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879-1893)

TOMOI 14 (οἱ ἐξῆς: 4.5.6.7.11.15, 16.17.18.19.20.21.22.23) πρὸς δραχ. 1 ἕκαστος διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις, πρὸς δραχ. 1,10 διὰ τὰς Ἐπαρχίας, καὶ πρὸς φράγκον χρυσοῦ 1 διὰ τὸ Ἑξωτερικόν.

TOMOI 8 (οἱ ἐξῆς: 1, 3, 8, 9, 12-13, 14, 24) πρὸς φρ. 2,50 ἕκαστος.

TOMOS 1 (ὁ 1ος ἀριθμὸς νὰ ἐξαγλη-07) φρ. 10.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ἀπὸ τοῦ 1894)

TOMOI 3: τῶν ἐτῶν 1894, 1895, 1896, 1897, καὶ 1898, ὃν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδτος φρ. 3. — Χρυσόδετος φρ. 6.

TOMOI 3: τῶν ἐτῶν 1899, 1900 καὶ 1901, ὃν ἕκαστος τιμᾶται: Ἄδτος φρ. 7. — Χρυσόδετος φρ. 10.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ ἰδέαις δεκταὶ μέχρι τῆς 16 Νοεμβρίου

Ὁ γόστου τὸν ἴδιον, ἰσὺ τοῦ ὅποιου δὲν νὰ γράψω τὰς ἰδέαις τὰς αἰ ἀνεργηθῶσιν, ποιήσαι ἐν τῷ ἱερῶν μου εἰς φασίλλαν, ὃν ἔσται ἡ ἀρίστη ἐν φύλλῳ καὶ ἐκτύπηται φρ. 1

442. Συλλαβότριψος.
Τὸ πρῶτον μου εἶνε ἐπίρρημα Ζῶον, τὸ δευτέρον μου, καὶ σπῆται κτελεῖς καὶ ὁ τι θεῖ. Ἄπὸ τὸ σύνολον μου

Ἡστέλη ἀπὸ Γεωργίου Α. Λαοκαράτου

443. Στοχοεισότριψος.
Βουδὸν εἶμαι τῆς Ἑλλάδος, καὶ οὐδεὶς με ἀγνοεῖ. Τὸ κεφάλι μου ἐν χάσῳ θί μου μείνη δια ἡ

Ἡστέλη ἀπὸ Γεωργίου Α. Λαοκαράτου

444. Ἀναγραμματισμὸς.
Πρῶτον ἐν τῆς Γραφῆς, Ἄυθα, ἀνεγραμματοῖση, Κι' ἐνα ζῶον παρεούθη, Κερασφόρον ἀπυρρίσθη.

Ἡστέλη ἀπὸ τῆς Ποιμενίδος τῆς Δίωφης

445. Ἰζύγον.

* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *
* * * * *

Νανικακακαταθῶν οἱ ἀστερισχοὶ διὰ γραμμάτων οὕτως ὥστε νὰ γινῶσκανται: ὁριζοντίως, ἔνω Γίγας, κάτω ἦρος τῶν Τρώων, κατέθως, δὲ κατὰ σειρὰν ἔξ ἀριστερῶν: θεὸς Αἰγυπτιοῦ, οὐράνιον σῶμα, ἀστερισμοὶ, Νηρηΐς.

Ἡστέλη ἀπὸ τῆς Ποιμενίδος τῆς Δίωφης

446. Κεκουρμένον Ἰνωμακόν.
Ἐὰν ἀπαρεθῶν τρεῖς γράμματὰ ἐξ ἕκαστης τῶν κάτωθι λέξεων καὶ τὰ ὑπόλοιπα συνθεθῶσι, καταλλήλως ἄλλ' ἄνευ μεταθέσεως, σχηματίζεται ἀρχαῖον ἰνωμακόν:

πονῶ, μῦθος, νέος, μέγαν, σῆψις, εὐθείς, δρέπω, σωθῆν, Πάτων.

Ἡστέλη ἀπὸ τῆς Ποιμενίδος τῆς Δίωφης

447. Παζλῶν.
(5,6,3,4,2,1,7,8,9, + + + — xx) = 90
Νὰ τεθῶσι τὰ σημεῖα καταλλήλως (ἀλλάζοντα θέσιν) μεταξύ τῶν ἀριθμῶν, τοῖς ὁποῖοι δὲν θάλλάζουσι τὴν θέσιν των) οὕτως ὥστε νὰ σχηματισθῇ ἡ ἐξίσωσις, ἡ δίδουσα τὸν ζητούμενον ἀριθμὸν 90.

Ἡστέλη ἀπὸ Γεωργίου Α. Λαοκαράτου

448 - 450. Μεταμορφώσεις.

1. - Τὸ πῶτος δι' 3 μεταμορφ. νὰ γίνῃ ὄφει.
2. - Τὸ πῶτος διὰ 13 μεταμορφ. νὰ γίνῃ ὄστη.
3. - Ὁ ὄστη διὰ 13 μεταμορφ. νὰ γίνῃ ἄλιος

Ἡστέλη ἀπὸ τῆς Ποιμενίδος τῆς Δίωφης

451. Μαγειρὸν Γράμμα μετὰ Μεσοστιχίδος.
Τῆ ἀνταλλαγῆ ἀπὸ γραμμάτων ἑκάστης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἐπὸς ἄλλαν, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, σχηματίζουσι ἄλλας πῶσαι λέξεις, ὃν τὰ μεσοστία γράμματὰ νὰποτελοῦν ἀρχαῖαν πῶσαν τῆς Αἰγύπτου.

μῶσχος, ἐπίκοσ, μακρὸς, σφάδρα, κείρων, σπόρος.

Ἡστέλη ἀπὸ τῆς Ποιμενίδος τῆς Δίωφης

452. Ἑλλητισούριφνον.
κιοσάνα - ικοσάνα
Ἡστέλη ἀπὸ τῆς Ποιμενίδος τῆς Δίωφης

453. Γετόφος.

το το πε
το καλ το Ν μαυρο, τις
το το ἀκτῆ
το το

Ἡστέλη ἀπὸ τῆς Ποιμενίδος τῆς Δίωφης

ΔΥΣΕΙΣ

τῶν Ἰωαννικίων Ἀσθεῶν τῶν ἀλλῶν 28 καὶ 30.

322. Δωδώνη (δδ, δδ, γή) — **323.** Καλυψὼ-Καλυψὼ. — **324.** Ἄρμα-Ραμά. — **325.** (Ἀκυροῦσαι). — **326.** Ἀρθροῦρον Ἐκαστὸς δὲσ πῆρας φέρει. (Ἡ ἀνάγνωσις ὀριζοντίως κατωθεν, ἐκ τῶν δεξιῶν πρὸς ἀριστερὰ, εἶτα ἐκ τῶν ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά, καὶ οὕτως ἐναλλάξ.) — **327.** Λαμία (καὶ ΜΑΛισσα...). — **328-332.** (Ἀκυροῦσαι). — **333.** ἈΘΗΝΑΙ (Δίγυς; Θάλασσα, ἩΝία, ΝΗΣος, ἈΘηνα, ἸΔσον). — **334.** Οὐδὲν παρῶδες χθονὸς ἀνδρὶ φθιτερον. — **335.** Ὁ Διομήδης εἰς ἦν τῶν ἡρώων.

336. Γόθειον (Γῆ, θεῖον). — **337.** Μάγη (μά, γῆ) — **338.** Παιώνιος αἰώνιος.

339. Γ Δ Α Δ Α (ΑΔΑΔΓ...)
Α Ν Η Ρ (ΚανέΡΗΝ Απεθανάνιος...)
Α Ν Θ Η (ΠΘΗ Λαμπρύνου...)
Α Ρ Η Σ (ΙριΣ ΗΡΑ...)

340. ΗΜΕΡΑ 341-342 1, Ἡ Μῆλος 343-344 2, Ἡ Τῆνος (τίνος;) 345-346 1, Ἄλυς 2, Τάμειος 3, Πάδος. — 346 κ' διὰ τοῦ Αἰ Ἀθάνα, θάλασσα ἀρεξ, Ἀλάμβρα. — β) τῆ ἀνταλλαγῆ διὰ τοῦ Ι: Ἰθάς, θΑλία, αἰξ, Λαμία = ΜΑΙ Α. — 347 Δεῖπει: ὁ γάτος καὶ χορεύουσι τὰ ποικίλια — 348. Τύχη μὴ πιστεύει.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΡΕΪΑΙ

(Ἐξ ἑξῆς: λεπτὰ 10, διὰ δὲ τοῖς συνδρομηταῖς μου λεπτὰ 8 μόνον. Ἐλάματα πρὸς 10 λέξεις, διπλῶν καὶ ἐδελγόμεναι τῶν 10 πληροῦνται ἐν 10 λέξεσι.)

Ἐπειδὴ ἀναχωρῶ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, εἰδοπαῶ ἔπος ἐν Ἀθήναις καὶ Κηφιστῶ συνδρομηταῖς, ἄτι δὲν θὰ παρεργίσκαμαι πλέον εἰς τὸν σταθμὸν Κηφιστεῖς κατὰ τὰς ὀρισμένας ὥρας. — Ἰωάννης Κατσούλλης. (B-85)

Ἡ Γαλλικὴ διὰ τῆς Μητρικῆς μεθόδου. Ἐπαρμολγὴ εἰς οἰκονομίας καὶ ἰδιωτικὰς ἐκπαιδευτήρια Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Πληροφορία καὶ δι' ἐπιστολῆς παρὰ τὸ κυρίον Λεων. Κότσικα, ὁδὸς Δερβενίων, 17, Ἀθήναι. (B-86)

Ἀνταλλάσσω εἰκονογραφημένα δελτάρια πανταχόθεν. — Βασιλικὴ Λοκική, ὁδὸς Κωνσταντίνου Παλαιολόγου, Πειραιεύς. (B-87)